

עמ"י 20330/10/15 - מדינת ישראל נגד עמנואל איפרגן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

13 אוקטובר 2015

עמ"י 20330-10-15 מדינת ישראל נ' איפרגן

לפני כבוד השופט אריאל אגנו
העוררת:
מדינת ישראל
נגד
עמנואל איפרגן
המשיב:

nocheimim: ב"כ המבקשת עו"ד הילה אוחזין
המשיב וב"כ עו"ד שחק

החלטה

הערר הוגש על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט ס.כהן) שלא להיעתר לבקשת הארכת מעצר חקירות ראשונה שהוגשה בעניינו של המשיב, ולפיה התבקש להאריך המעצר בחמשה ימים לצורך השלמת חקירה, שענינה מעורבות המשיב בעבירות של תגרה ביום 4.10.15, במועדון באשדוד, כאשר במהלך החקירה נתען שגרם לפיצועה של המתלוונת, לאחר שזרק בקבוק על הקיר, וכן איים על הברමונית במקום וגרם לנזק לרכוש.

בית משפט השלום קבע שיש בחומר החקירה לבסס חיש סביר לביצוע המעשים, והגמ שיש מספר גרסאות לאירוע, מרביתן מכונות לכך שהמשיב השתולל במקום והשליך חפץ, ככל הנראה בקבוק לעבר קיר המועדון.

עם זאת, נקבע שבבקשה צוין שמדובר בתגרה ולא בתקיפה, שכן יש מספר גרסאות לאירוע. בית המשפט הוסיף וכי אין לנו רואה חשש לעילה של שיבוש החוקה בתיק, אם כי ההנחה לכך מעט לא מובנת שכן נאמר אף זאת כי "בנוגע לשיבוש המשיב הצבע על מספר אנשים אשר יכולים להיות מבחינתו עדי ראייה רלוונטיים. אין סבורה כי קיימן חשש לשיבוש מצד המתלוונת, או מצד אנשי המקום". כאמור, מעט קשה להבין את הכוונה במשפט זה.

עוד נקבע שאומנם יש למשיב עבר פלילי, אך ככל שמדובר בעבירות אלימות ממש, הרי עסקינו באירוע מלפני שבע שנים.

התרשומות בית המשפט מחומר החקירה הייתה שמדובר יותר בתגרה וקטטה מאשר בתקיפה חד צדדי מצד המשיב וכי הבקבוק שגרם לחבלה הושלך אל הקיר ולא אל עבר אדם ספציפי. עוד נקבע שהמשיב אומנם התפרע לפי חומר החקירה, אך לא הייתה לו "כוונה מיוחדת לפגוע". על כן נקבע שאין מקום להוציא המשיב במעצר וניתן להשלים החקירה כאשר הוא משוחרר ובפרט שהוא נעצר כשבועיים לאחר האירוע.

תנאי השחרור כוללים מעוצר בית ליל בלבד, וחתימת ערביותצד ג' בידי הוריו, לצד איסור הגעה לאותו מועדון למשך 60 ימים.

טעונת ב"כ העוררת שנפלה שגגה בהחלטת בית המשפט, בין בתעלמות מהמסוכנות הנשקפת מהמשיב, בין בכך שהייתה משוחרר מספר ימים לאחר האירוע סיבתו בכך שהזוהותו נזווה רק מאוחר יותר אז דאגו לעצרו, וכן בכך שהחלופה של חתימת ערבים (שאגב אף אינם אמורים לפפק עליו ברכישות בלילה), לא נבדקה לעומק, כאשר האב הוא בעל עבר פלילי, ובמעבר הסתבר שלא פיקח על בנו בעת שהיא נתנו במעוצר בית בעניין אחר.

עו"ד שחק, הסגנון המלמד, תומך בהחלטה מנימוקיה, וסביר שאין להתערב בה כאשר הוא מצביע על כך שמאלכתילה אין מדובר בעניין המצדיק מבחינות מסוכנות מעוצר חקירתו, שמרשו התהלך חופשי ימים ארוכים כאשר לא ברור האם וכי צד קודמה החקירה בתקופה זו, וכי די בחולופה שנקבעה כדי להבטיח את עילות המעוצר ואת המשך החקירה בתנאים סבירים.

לאחר עיון בחומר החקירה שנאסף, דעתו ביחס לנפקותו לגבי נסיבות האירוע ומסוכנות המשיב, שונה מעט מזה של ביום"ש קמא. התמונה המצטנרת היא של מעשי בירונות ואלימות שבאו על רקע שתיה מופרצת באותו לילה, כאשר המשיב נעדר במלים ואיזונים במידה שכילה לעזור לו להתauseת. אין מדובר על פני החומר בקטטה שבה יש שיוויון של אחירות להתרדרות, בין שני צדדים. כאשר עובדי המקום או מאבטחים מנסים להרגיע ל��וח משטול ולהוציאו מהמקום, והוא מגיב באיזומים ובזריקת בקבוק, קשה לטעמי להתייחס לכך כאל תגרה או קטטה שגרתיים של חקלם של המעורבים בה פחות או יותר זהה, וגם אם הניסוח בבקשת המשטרה לא היה אופטימאלי, מה שקובע הוא החומר המוגש ומשמעותו.

המשיב עצמו קשור את עצמו לאירועים בגרסה שנותן, לאחר שומר בתחילת על זכות השתקה, הוא מסכים שהוא שתו באותו לילה ושאפשר שקיים והתנהג שלא כראוי, אך מכחיש את זריקת הבקבוק וההשתוללות החמורה יותר אם כי מסיג עצמו בכך שלאחר השתייה הוא לא זוכר את כל הפרטים.

מדובר בחקירה שבמשר ימים אחדים לא ידעו מבצעיה על זהות החשוד שיש לאטרו ולהזקרו, ולאחר שהתחווורה זהותו, ובהתאם נסיבות מסוימות שעולות מתיק החקירה, שאין מקום כרגע לפרטם, גם בשל הממשק לחקירה אחרת לחלווטין, בעניין אחר, הרושם הוא שמאותו רגע התנהלה סדר ובזריזות המתבקש ואין לומר שהיחידה החקורתית איפשרה במידע למשיב להתהלך חופשי זמן בלתי סביר.

כאשר מדובר בהארכת מעוצר ראשונה לצורכי החקירה, השיקולים והאיזונים אינם זרים לאלה הנלקחים בחשבון, הן בנסיבות המשך, והן, כמובן, במקרים מסוימים יותר בהרבה כגון לאחר הגשת כתב אישום ובקשר למעוצר עד תום ההליכים.קשה להשתחרר מהרושם שהכלים שבהם נבחן העניין בפני ביום"ש החלטתו, היו כלים שאולי מתאימים לשלבים מאוחרים יותר. מדובר בראשית החקירה, במובן זה שזהות המשיב מבצע העבירות הלכאיות התבררה רק לאחר ימים אחדים, במשיב אשר יש לו עבר פלילי לרבות בהפרת הוראה חוקית, ובמגון עבירות, כאשר החש האפשרי לשיבוש החקירה ולהשפעה על עדים עדין יכול להיות אקטוארי. המסוכנות הנשקפת מהמשיב, אשר אף

לא נאסר עליו לצאת במחצית היום מהבית ולהתהלך חופשי ולא פיקוח, אינה צו שניתן בכך לסביר שתנוטרל ובוודאי לא לפני שהחלופה נבדקה לעומק, לרבות זהות הערבים.

יהי מקום אפשר, במקרים אלה, קידום החקירה לתקופה מידתית כאשר המשיב נתון במעצר, וכך שהתיק בכללו אינו מחיב המשכה וסיומה תוך מעצר, אף אם תוגש בקשה המשך, הרי המקום לבחון את המכולול ולערוך את האיזונים ברוח האמור, אינו בשלב המוקדם זהה.

לפיכך, מתקבל העරר והחלטת השחרור של בית משפט השלום מבוטלת. עם זאת, אני סבור שיש להזדקק לחמשה ימים לקידום החקירה ואף לסיומה, ועל כן יעצר המשיב עד יום 15.10.15 בשעה 13.00.

כל שהמשטרה תגיע למסקנה שניתן לשחרר המשיב בתנאים שבמכוונה קודם לכך, אין מניעה לעשות כן, ובוודאי שהחלטתי זו אינה חוסמת אפשרות צזו.

**ניתנה והודעה היום ל' תשרי תשע"ו,
13/10/2015 במעמד הנוכחים.
אריאל ואגו , שופט**